

Eligiusz Dworaczyński

Nowy Wiśnicz, woj. tarnowskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 291-292

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wyniku dostawienia dolnych partii muru obwodowego do ściany krypty, powstała wnęka o szerokości 80 cm, w której na głębokości 3,4 - 4,7 m od powierzchni dziedzińca, w warstwie ziemi o dużej wilgotności znaleziono ceramikę wczesnośredniowieczną, datowaną na XIII wiek. W pozostałej części wykopu do głębokości 3,7 m zalegał gruz kamienno-ceglany z ceramiką z XVII-XVIII wieków oraz: denar koronny Zygmunta III Wazy z datą wybitcia 1623, ternar /trzeciak/ łobżenicki Zygmunta III Wazy z lat 1610-1630, szeląg liwoński Karola X Gustawa z lat 1654-1657.

W warstwach leżących niżej z zawartością cegieł i grud zaprawy, znaleziono ułamki kafli z ornamentem pokrytym białym szklivem na granatowym, które datować należy na koniec wieku XVI i wiek XVII.

Przeprowadzone wiercenia wykazały, że na głębokości 5,8 m znajduje się warstwa lessu wymieszanego z iłem, a poniżej gleba rodzima w postaci czystego lessu.

Dokumentacja z badań znajduje się w posiadaniu WKZ w Lublinie oraz w archiwum P.P.PKZ Oddział w Lublinie.

NIEPOŁOMICE
woj.krakowskie

patrz
średniowiecze

NOWY WISNICZ
woj.tarnowskie

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Eligiusz Dworaczyński.
Finansowało Kierownictwo Odnowienia Zamku
Królewskiego na Wawelu. Szósty sezon badań.
Zamek z XV-XVII wieku.

Kontynuowano badania na terenie dziedzińca zewnętrznego w dwóch rejonach: przy bramie wjazdowej oraz przy kazamatkach zachodnich. Przewadzono również badania w piwnicach kordegardy bastionu północnego, stajniach pod kurtyną zachodnią oraz w piwnicach bastionu południowo-zachodniego. Pomiędzy bramą wjazdową tzw. basztą pod fontanną odkryto dalszy przebieg murów budowli bramnej z końca XV wieku, jak również poziomy użytkowe z tego samego okresu. W wykopie, w pobliżu fontanny odkryto ponadto fragment wału ziemnego, dochodzącego do budowli od strony południowo-wschodniej.

Przy kazamatach zachodnich kontynuowano eksplorację wnętrza drugiej budowli bramnej z końca XV wieku. Uchwycono również dalszy przebieg zewnętrznego lica murów budowli oraz odkryto poziomy użytkowe przed portalem bramnym. Odkryto ponadto fragment wału ziemnego oblicowanego kamieniami i dochodzącego do budowli od strony południowej.

Przy tzw. baszcie Bony odkryto najwcześniejszy poziom użytkowy dziedzińca gospodarczego zamku z II połowy XV wieku. Uzyskano dużą ilość materiału zabytkowego, głównie z XVII wieku, pochodzącego z warstw zasypowych. Poziomy użytkowe z XV i XVI wieku dostarczyły ciekawych fragmentów naczyń i kafli.

Badania będą kontynuowane.

OLKUSZ,
woj.katowickie

patrz
średniowiecze

PODGRODZIE, gm.Cmielów
woj.tarnobrzeskie

patrz
średniowiecze

POZNAN
Rejon kościoła św.Marcina

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Krystyna Dębska-Luty.
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu.
Pierwszy sezon badań. Okres nowożytny.

Celem badań było zlokalizowanie osady koło kościoła św.Marcina, ustalenie jej metryki i typu. Istnienie bowiem w połowie XIII wieku na lewym brzegu Warty kościoła pod wezwaniem św.Marcina potwierdza dokument z 1252 roku.

Badaniami objęto teren wzgórza na południe od kościoła do ul.Wysokiej. Założono 5 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 31 m². Nie natrafiono na jakiegokolwiek ślady osady wczesnośredniowiecznej ani średniowiecznej. Stwierdzono jedynie, że badany teren był użytkowany